

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาคเพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์
ชื่อนักศึกษา	เอกสิทธิ์ โพธิ์ไทรย์
รหัสประจำตัว	58B74680102
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนต์ฤทัย คลังพหล
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค เพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์ 2) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค เพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์ และ 3) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค เพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยมีการดำเนินการ 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค เพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์ ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค เพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์ และระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค เพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้มาโดยวิธีการแบบสุ่มหลายขั้นตอน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน) ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ 12 แห่ง จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) ทำฝึกหัดเบื้องต้น 6 ท่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า

1) องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค เพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน มีการบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค 5) การวัดผลและประเมินผล และสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) ทำฝึกหัดเบื้องต้นโขน 6 ท่า ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ

ทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) และ 3) ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนโขน ได้แก่ ความอดทน ความมุ่งมั่น และเห็นคุณค่า

2) รูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย (โขน) โดยบูรณาการความรู้ทางกายวิภาค เพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นรูปแบบที่มีการจัดการเรียนรู้ โดยรูปแบบที่พัฒนาประกอบด้วย 1) หลักการ ที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริงโดยคำนึงถึงการเคลื่อนไหวของร่างกาย 2) วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) 3) เนื้อหา เป็นการฝึก ทักษะ เบื้องต้น 6 ท่ามีขั้นตอน 4) กระบวนการเรียนการสอน 8 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นตอนการรับรู้ (2) ขั้นตอนเตรียมความพร้อม (3) ขั้นตอนสนองตอบภายใต้การควบคุม (4) ขั้นตอนให้ลงมือกระทำ ร่วมมือแบบกลุ่ม (5) ขั้นตอนกระทำอย่างชำนาญ (6) ขั้นตอนปรับปรุง ขั้นนี้ผู้เรียนใช้อุปกรณ์เสริม ร่างกายเป็นการฝึกหัดเบื้องต้นโขน เพื่อให้สรีระของร่างกายมีปลอดภัย และเสริมสร้างความอดทน ความแข็งแรง ความยืดหยุ่น (7) ขั้นตอนคิดริเริ่ม ขั้นนี้ผู้เรียนเริ่มมีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนา สรีระร่างกายส่วนต่าง ๆ ของตนเอง ให้มีความปลอดภัยมากขึ้น (8) ขั้นตอนประเมิน และ 5) การวัดผล และประเมินผล โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) สำหรับผลการประเมินรูปแบบ ที่มีการพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$, S.D.=0.65)

3) การใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักเรียนมีสมรรถนะทาง นาฏศิลป์ไทย (โขน) จากการประเมินท่าแบบฝึกหัดเบื้องต้น 6 ท่า ประกอบด้วย (1) ท่าตบเข้า มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนครบทุกทักษะ ($\bar{X}=15.61$) มากกว่าหลังเรียน ($\bar{X}=14.46$) ระหว่างเรียน ($\bar{X}=9.88$) และก่อนเรียน ($\bar{X}=5.73$) (2) ท่าถองสะเอว มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนครบทุกทักษะ ($\bar{X}=26.42$) มากกว่า หลังเรียน ($\bar{X}=25.73$) ระหว่างเรียน ($\bar{X}=16.61$) และก่อนเรียน ($\bar{X}=9.96$) (3) ท่าเต็นเส้า มีค่าเฉลี่ย หลังเรียนครบทุกทักษะ ($\bar{X}=26.30$) มากกว่าหลังเรียน ($\bar{X}=25.11$) ระหว่างเรียน ($\bar{X}=16.73$) และ ก่อนเรียน ($\bar{X}=10.19$) (4) ท่าถีบเหลี่ยม มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนครบทุกทักษะ ($\bar{X}=26.30$) มากกว่า หลังเรียน ($\bar{X}=25.11$) ระหว่างเรียน ($\bar{X}=16.73$) และก่อนเรียน ($\bar{X}=10.19$) (5) ท่าฉีกขา มีค่าเฉลี่ย หลังเรียนครบทุกทักษะ ($\bar{X}=23.61$) มากกว่าหลังเรียน ($\bar{X}=22.61$) ระหว่างเรียน ($\bar{X}=16.07$) และ ก่อนเรียน ($\bar{X}=9.80$) และ (6) ท่าหกดะเมน มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนครบทุกทักษะ ($\bar{X}=23.80$) มากกว่า หลังเรียน ($\bar{X}=22.86$) ระหว่างเรียน ($\bar{X}=16.03$) และก่อนเรียน ($\bar{X}=10.50$) ซึ่งสมรรถนะ ทางนาฏศิลป์ไทย (โขน) ทั้ง 6 ท่าเบื้องต้น ทำให้หลังเรียนครบทุกทักษะมีการพัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนการสอน กายวิภาค สมรรถนะ นาฏศิลป์ไทย (โขน)

Thesis Title	The Development of Thai Performing Arts (Khon) Instructional Model by Integrating Anatomy Knowledge for Enhancing the Thai Performing Arts (Khon) Competency the College of Dramatic Arts
Student	Eakasit Phosai
Student ID	58B74680102
Degree	Doctor of Philosophy
Field of Study	Curriculum and Instruction
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Suwana Juthong
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Kunruthai klongphahon
Thesis Co-Advisor	Associate Professor Dr.Supphachai Chansuwan

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study the components of Thai Performing Arts (Khon) Instructional Model by integrating anatomy knowledge for enhancing the Thai Performing Arts (Khon) competency, the College of Dramatic Arts, 2) to develop a Thai Performing Arts (Khon) instructional model by integrating anatomy knowledge for enhancing the Thai Performing Arts (Khon) competency the College of Dramatic Arts, and 3) to study the effects of using the of Thai Performing Arts (Khon) instructional model by integrating anatomy knowledge for enhancing the Thai Performing Arts (Khon) competency at the College of Dramatic Arts. There are 3 phases including, Phase 1: to study the components of Thai Performing Arts (Khon) instructional model by integrating anatomy knowledge for enhancing the Thai Performing Arts (Khon) competency, the College of Dramatic Arts, Phase 2: to develop a Thai Performing Arts (Khon) instructional model by integrating anatomy knowledge for enhancing the Thai Performing Arts (Khon) competency at the College of Dramatic Arts, and Phase 3: to study the effects of using the of Thai Performing Arts (Khon) instructional model by integrating anatomy knowledge for enhancing the Thai Performing Arts (Khon) competency at the College of Dramatic Arts. The samples used in the experiment were 26 people of grade 7, which were selected by multi-stage random sampling for semester 1, academic year 2019, Thai Performing Arts (Khon) in 12 College of Dramatic Arts. The research instruments were the evaluation form of the learning management plan and the assessment form for Thai Performing Arts (Khon) competency, 6 basic practice postures, with a reliability of 0.82. The statistics used for analysis of variance with repeated measures one-way ANOVA.

The research results were as follows:

1) Components of Thai Performing Arts (Khon) instructional model by integrating anatomy knowledge for enhancing the Thai Performing Arts (Khon) competency, the College of Dramatic Arts consisted of 5 components as follows: (1) principles, (2) objectives, (3) content, (4) teaching and learning management's process with the integration of anatomical knowledge, and (5) measurement and evaluation of Thai Performing Arts (Khon) 6 basic training postures consisted of 3 components as follows: 1) knowledge, 2) Thai dance skills (Khon), and 3) characteristics of pantomime learners; patience, determination and value.

2) The Thai Performing Arts (Khon) instructional model by integrating anatomy knowledge for enhancing the Thai Performing Arts (Khon) competency, the College of Dramatic Arts was a learning management model which has been developed, consisting of 1) principles that emphasize practical training with regard to physical movements, 2) objectives for the learners to have Thai Performing Arts (Khon) competency, 3) The content was to practice 6 basic skills and have steps, 4) 8 steps of teaching and learning process which was (1) perception, (2) readiness, (3) guided response, (4) group action, (5) skillful, (6) improve; at this stage, the learners used body parts as basic training to make the body safe and strengthen patience, strength and flexibility, (7) inventive stage; at this stage, the learners were creative in developing their physiology and their parts were more secure, (8) assessment, and 5) assessment and evaluation using by the Thai Performing Arts (Khon) competency assessment for the evaluation of the developed form, it was in the highest level (\bar{X} =4.67, S.D.=0.65).

3) The result of using the developed teaching and learning styles found that the students have enhanced the Thai Performing Arts (Khon). From the initial posture assessment exercises of 6 basic postures, consisting of (1) Tha-top-khao with a mean of post-study which completed all skills (\bar{X} =15.61), there was a higher post-study (\bar{X} =14.46), while-study (\bar{X} =9.88) and pre-study (\bar{X} =5.73), (2) Tha-Thong-saeo with a mean of post-study which completed all skills (\bar{X} =26.42), there was a higher post-study (\bar{X} =25.73), while-study (\bar{X} =16.61) and pre-study (\bar{X} =9.96), (3) Tha-ten-sao with a mean of post-study which completed all skills (\bar{X} =26.30), there was a higher post-study (\bar{X} =25.11), while-study (\bar{X} =16.73) and pre-study (\bar{X} =10.19), (4) Tha-thip-liam with a mean of post-study which completed all skills (\bar{X} =26.30), there was a higher post-study (\bar{X} =25.11), while-study (\bar{X} =16.73) and pre-study (\bar{X} =10.19), (5) Tha-chik-kha with a mean of post-study which all skills (\bar{X} =23.61), there was a higher post-study (\bar{X} =22.61), while-study (\bar{X} =16.07) and pre-study (\bar{X} =9.80) and then (6) Tha-hokkhamen with a mean of post-study which completed all skills (\bar{X} =23.80), there was a higher post-study (\bar{X} =22.86), while-study (\bar{X} =16.03) and pre-study (\bar{X} =10.50), which the competency of the Thai Performing Arts

(Khon) consisted of 6 basis postures. After using this instructional model completed all skills, it provided higher the development at the 0.05 level of statistical significance.

Keywords: Teaching Model, Anatomical, Competency, Thai Performing Arts (Khon)

GRAD VRU